

РЕШЕНИЕ

№ 4921

гр. София, 23.09.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 01.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **2604** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Предявен е иск с правно основание чл.1, ал. 1 от ЗОДОВ. Производството е по реда на чл.203 и сл. от АПК.

Образувано е по искова молба на [фирма] ЕИК[ЕИК] срещу Националната агенция по приходите. Ищецът твърди, че на дружеството е било издадено наказателно постановление /НП/ с № F285895/14.02.2017г., от заместник директора на ТД на НАП С.. Твърди, че на 28.9.2017г. между дружеството и адв. М. В. Я. е сключен договор за правна защита и съдействие във връзка с посоченото НП, по жалбата срещу което е образувано НАХД пред СРС. В изпълнение на задълженията си по договора е заплатена сумата в размер на 500 лева. НП е потвърдено от СРС и вследствие на това го е обжалвал с касационна жалба пред АССГ. Във връзка с обжалването пред АССГ е сключен още един договор за правна защита и съдействие между дружеството и адвокатката, като в изпълнение на задълженията си е заплатил на адв. Я. сумата от 500 лева. Твърди се, че в резултат на осъщественото процесуално представителство по адм.д. № 10893/2018г., 13 касационен състав на АССГ, съдът е постановил решение № 1583 от 08.03.2019г., с което е отменил решение № 449136 от 12.08.2018г. на СРС, НО, 21 състав, постановено по НАХД № 4508/2017г., като е върнал делото за ново разглеждане от друг състав на СРС. При връщане на делото, на 19.04.2019г. между ищеца и Адвокатско дружество „В., С. и партньори“ е сключил договор за правна защита и съдействие, съгласно който адвокатското дружество се е ангажирало за сметка на ищеца да окаже правна защита, изразяваща се в процесуално

представителство пред СРС по НАХД № 4165/2019г., 6 състав. Ищецът е заплатил на адвокатското дружество сумата от 600 лева, в 3-дневен срок от сключване на договора. В следствие на оказаната правна защита, СРС е отменил НП № F285895/14.02.2017г., но ТД на НАП е обжалвал с касационна жалба пред АССГ. За процесуално представителство пред АССГ с Адвокатското дружество е сключен още един договор за процесуално представителство, съгласно който ищецът е заплатил сумата от 600 лева.

Дружеството излага съображения, че е претърпяло имуществени вреди от 1000 лева в резултат от незаконосъобразен акт - НП № F285895/14.02.2017г., от което са налице кумулативно изискуемите предпоставки за отговорността по чл.1 от ЗОДОВ, към която препраща чл.17, ал.6 от ДОПК и чл.203 и следващите от АПК. Моли съда да осъди НАП да заплати на ищеца обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 2200 лева за заплатени адвокатски възнаграждения съгласно преводни нареждания договори за правна защита и съдействие от 28.09.2017г., 27.08.2018г., 19.04.2019г. и 14.11.2017г. ведно със законната лихва от датата на предявяване на исковата молба. Моли също така да му се присъдят и всички разноски по настоящето съдебно производство.

Ответникът – Националната агенция по приходите оспорва предявения иск по основание и размер. Твърди, че исковата претенция е неоснователна и недоказана. Излага съображения, че за да може да бъде ангажирана отговорност по реда на ЗОДОВ за отменено НП следва, на първо място следва да бъде доказано, че в хода на обжалване на акта следва да бъдат приложени доказателства за сторените разноски. По делото пред СРС, както и пред АССГ по обжалване на НП, не са представяни договори за правна защита и съдействие, от които да се установява претърпяната вреда. Не е представен и списък по реда на чл.80 от ГПК за сторените разноски. Ответникът счита, че така заявената искова претенция не представлява реално претърпяна вреда в следствие на обжалваното НП, а представените с исковата молба договори са съставени след приключване с влязло в сила съдебно решение по обжалване на НП с цел да обслужат настоящето производство. Твърди, че така определените в исковата молба размер на вредите е значително завишен. Излага съображения, че от представените доказателства не може да се направи обоснован извод за претърпени вреди, определени по основание и размер, които са пряка и непосредствена последици от акт, действие или бездействие на орган по приходите, т.е. не е налице и причинно-следствената връзка. не са изпълнени обстоятелствата за ангажиране на отговорността на НАП, поради неустановяване и недоказване фактическия състав на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ.

Моли съда да отхвърли изцяло исковете, като неоснователни и недоказани, както по основание така и по размер. Моли да му бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

СГП счита, че исковата молба е неоснователна – представени са документи за плащания, но след приключване на производството, поради не е налице причинно-следствена връзка.

Съдът, като взе предвид становищата на страните, както и събраните по делото доказателства, намира следното:

От доказателствата по делото по безспорен начин се установява, че обжалването на НП № № F285895/14.02.2017г. се е развило по описания в исковата молба начин, като НП е отменено с влязло в сила съдебно решение.

По отношение на направените в това производство разноски. Представено е пълномощно в полза на Адвокатско дружество „В., С. и партньори“, при повторното разглеждане на делото пред СРС, както и по КНАХД № 10227/2019 г., отново при повторното разглеждане на касационна инстанция. Представено е пълномощно в полза на адв. М. Я. при първоначалното разглеждане на делото пред СРС, както и при обжалване на решението, по КНАХД № 10893/2018 г. в полза на Адвокатско дружество „В., С. и партньори“. Но не са представяни договорите за правна помощ, по които се твърди, че са направени разноски.

Пред настоящия състав е представен договор за правна защита и съдействие, от 28.9.2017 г., сключен между ищеца и адв. Я., за процесуално представителство по НАХД № 4508/2017 г.; договор от 27.8.2018 г., сключен с адв. Я. за процесуално представителство пред касационната инстанция за обжалване на решението по посоченото дело. Договорите са за по 500 лв., с които се цели удостоверяване плащането на сумите.

Представен е договор от 19.4.2019 г., сключен с Адвокатско дружество „В., С. и партньори“, за защита по НАХД 4165/2019 г., както и фактура от 19.4.2019 г. за сумата от 500 лв.

Представен е договор от 14.11.2019 г. между същите страни за защита по КНАХД № 10227/2019 г., както и фактура от 15.11.2019 г. за плащането й; извлечение от банковата сметка, удостоверяващо плащането.

Производството по обжалването на процесното постановление е преклусивно с краен акт от 20.12.2019 г., а устните състезания са били на 22.11.2019 г., по КНАХД № 10227/2019 г. Към датата на устните състезания, който е и краен срок за предявяване на искания за разноски, не са били влезли в сила изменението на чл. 63, ал. 3 ЗАНН, предвиждащи правната възможност на страните за разноски. Ето защо е неоснователно възражението на ответника в този смисъл.

По отношение на спора дали действително е извършвано плащане по посочените по-горе договори. Доказателствената тежест на този факт е за ищеца, което и му бе указано. Същевременно ответникът оспори датата на договорите за правна помощ, посредством твърдението, че те са създадени с цел конкретното дело.

С оглед на така очертан правен спор и като взе предвид установеното по делото, съдът намира, че по безспорен начин, при условията на пълно и главно доказване ищецът доказва плащането по договора от 14.11.2019 г. за защита по КНАХД № 10227/2019 г., както и фактура от 15.11.2019 г. за плащането й, както и по договора от 19.4.2019 г., сключен с Адвокатско дружество „В., С. и партньори“, за защита по НАХД 4165/2019 г. и фактура от 19.4.2019 г. за сумата от 500 лв. Това е така доколкото по тези договори е издадена фактура, както и са представени други документи – извлечения от банковата сметка, при съвкупната преценка на които и предвид чл. 181, ал. 2 ГПК е видно, че е извършено плащането, както и датата на плащане. Ето защо исквете в тази им част са основателни. Следва да се присъди и законата лихва от предявяване на исквата молба – 6.3.2020 г. до окончателното плащане на главницата.

По отношение на договорите от 28.9.2017 г. и от 27.8.2018 г. Съдът намира, че исквете в тази им част са неоснователни. Освен тези оспорени договори, ищецът не ангажира други доказателства, при съвкупната преценка на които да се направи извод относно датата на плащане. Не се установява по безспорен начин извършването на претендираните разноски в производството по обжалване на процесното НП.

По разноските. Предвид изхода на спора, както и предвид фактическата и правна сложност на делото ответникът следва да бъде осъден да заплати разноски в размер на 255 лв. /за държавна такса и адвокатско възнаграждение/, съобразно основателната част от исковете.

На ответника ищецът дължи юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя в размер на 255 лв. Ето защо следва да се компенсират направените разноски и не следва да се присъждат такива на страните.

Въз основа на тези мотиви съдът:

РЕШИ:

ОСЪЖДА Националната агенция по приходите да заплати на [фирма] ЕИК[ЕИК], следните суми: 600 лв. заплатено адвокатско възнаграждение по оспорване на НП № F285895/14.02.2017г., за защита по КНАХД № 10227/2019 г., както и 600 лв. - по НАХД 4165/2019 г., ведно със законната лихва от предявяване на исковата молба – 6.3.2020 г. до окончателното плащане на главницата, както и 255 лв.- разноски по това дело, като ОТХВЪРЛЯ исковете за присъждане на сумата от 1000 лв. – по 500 лв. вреди, претендирани като равностойността на направени разноски по НАХД № 4508/2017 г. и КНАХД № 10893/2018 г.

РЕШЕНИЕТО ПОДЛЕЖИ НА ОБЖАЛВАНЕ ПРЕД ВАС В 14- СРОК ОТ СЪОБЩЕНИЕТО ДО СТРАНИТЕ, ЧЕ Е ИЗГОТВЕНО.

СЪДИЯ: